תלמוד בבלי · ראשונים · ריי״ף · מפרשים · הגהות הב״ח

הגהות הב"ח על ריי"ף ביצה

רבי יואל סירקיש [הב"ח]

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

הגהות הב"ח על רי"ף ביצה

רבי יואל סירקיש [הב"ח]

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/הגהות-הבח-על-ריף-ביצה/
הקובץ נוצר ב־16 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611151759 של הספרייה.

תוכן העניינים

דף א. 5
דף א: 5
דף ב. 5
דף ב: 5
דף ג. 6
דף ג: 7
דף ד. 7
דף ד: 7
דף ה. 7
דף ה: 8
דף ו. 8
דף ו: 8
דף ז. 8
דף ז: 9
דף ח. 9
דף ח: 9
דף ט. 9
דף ט: 10
דף י. 10
דף י: 10
דף יא. 10
דף יא: 10
דף יב. 11
דף יב: 11
דף יג. 11
דף יג: 11
דף יד. 12
דף יד: 12
דף טו. 12
דף טז. 12
דף יז: 12

דף יט: 12
דף כ: 12
דף כא: 12
דף כב. 13

דף א.

צ"ל ורבה:
צ"ל דקס"ד:
צ"ל נמי אף על גב דעז כו' כצ"ל:
נ"ב וכן פירשו התוס':
נ"ב דרבה:
צ"ל כוותי':

דף א:

נ"ב וכה"ג כתבו גם התוס' ע"ש ועי' בדברי הרמב"ן בספר המלחמות במ"ש אדברי ה"ר אפרים בדין השוחט תרנגולת ומצא בה ביצים גמורות:
צ"ל אוכלא:
נ"ב ביצה מדאורייתא בשבת ויו"ט עכ"ל:
נ"ב עכ"ל:
נ"ב והתוס' תירצו קוש' זו באופן אחר ע"ש:
צ"ל והיכי:
צ"ל והריני:
ולא לומר הואיל כצ"ל:

דף ב.

נ"ב וכן פי' התוספות:
נ"ב ברובה:
נ"ב לשון טור:
נ"ב לשון טור בא"ח תק"ג:
צ"ל מן הבשר והקליפות:
נ"ב כלומר אבל בעומדת לאכיל' ביצתה מותרת ביום טוב אפ"ה בשבת מודה דאסורה:

דף ב:

נ"ב ברי"ף ישן כתוב הג"ה וז"ל ואני שמואל מוסיף במידי דאכילה אין מבטלין דבר האסור שאם נפלה תרומה בפחות מק' בחולין ואסרום אין מוסיפין עליהן חולין לבטלן שעל זה נשנית המשנה אין מבטלין איסור לכתחלה וכן איסור שנפל בקדרה בפחות

מששים של היתר אין מוסיפין עליהן לבטלן ולהתירן אבל על גבי עצים בתנור מותר וכן בסכך פסול דסוכה תנן בהדיא דמבטלין אותו לכתחלה ברוב סכך של היתר כדתנן המקרה סוכתו בשפודין או בארוכות המטה אם היה נותנן שתי נותנין את הסכך כשר ערב ומעדיף עכ"ל. ונראה לי שהג"ה זו דברי הרשב"ם היא שכ"כ במרדכי בשמו בקיצור אלא דבמרדכי הארוך מצאתי שהקשה מהר"ם על דבריו דהא הכא באיסור טלטול מוקצה קאמר דאין מבטלין לכתחלה: עוד מצאתי במרדכי הארוך פ"ק דסוכה בשם ראבי"ה בהא דסכך באילן דאוקמינן בשחבטן פי' ערבן ובטלן ברוב וא"ת והלא אין מבטלין איסור לכתחלה וי"ל דקודם יו"ט שאינו איסור עדיין ועוד דהא דאין מבטלין איסור לכתחלה מדרבנן הוא וה"מ במקום שנהנה כגון לאכול או להחם אבל מצות לא ליהנות ניתנו ע"כ. והנה אפשר לפרש גם דברי ההגה"ה שהוסיף לומר דדוקא במידי דאכילה או להחם שהגוף נהנה הוא דאין מבטלין אבל בסוכה שהיא מצוה או ע"ג עצים בתנור היכא דמקלי קלי לאיסור' מותר. ודו"ק:

צ"ל כבית:

נ"ב בני

והוה ליה יו"ט כצ"ל:

דף ג.

מהא כצ"ל:

אית כצ"ל:

מהא כצ"ל:

נ"ב עכ"ל הרא"ש:

נ"ב או"ח סימן תקכ"ו:

נ"ב לשון הטור שם:

נ"ב פירש כבית הועד כשבאו העדים קודם המנחה שאין עושין אלא יום אחד:

נ"ב הן:

מהא כצ"ל:

נ"ב פירש היאך אפשר לומר שלא היו בקיאין והלא רבא גופי' ודאי התקין קביעות החודש ע"פ החשבון וכדאמ' ר"ז שהיה סמוך לדורו של רבא דידעינן כו' והיינו ידיעה של תקנה זו שע"פ החשבון כו':

ידעינן כצ"ל:

נ"ב זו:

צ"ל שיהו:
צ"ל רבה:
אידך מתניתא דמודה כצ"ל:
ורב אסי דבשמעתי' נמי לא כצ"ל ונ"ב פי' דאמר בשני יו"ט של גליות נולדה בזה אסורה בזה משום דספוקי מספקי ליה אי קדוש' אחת היא לא שמיע ליה נמי ההיא מתניתא דאפי' ר' יוסי מודה דלאו קדושה אחת היא:
רבא כצ"ל:

דף ג:

נ"ב עכ"ל הטור:
כתב כצ"ל:
נ"ב לשון טור בסי' תצח:
נ"ב ע"כ:
צ"ל דשרי ותי' שם נמחק:

דף ד.

נ"ב הוסק:
תי' בו נמחק:
נ"ב לא:
נ"ב אלא:
ותרווייהו כצ"ל:

דף ד:

תי' אע"פ נמחק:
נ"ב היינו
צ"ל תנאי:
ומהא נמי משמע דלאו כצ"ל:

דף ה.

נ"ב שרי:
דבדרבנן כצ"ל:

דרבא כצ"ל:

דף ה:

נ"ב לזבוני לרבים:
נ"ב עיין לקמן במ"ש ר"פ א"צ:
אמרינן כצ"ל:
אטו ציר מן הצד שמא יתקע ציר מן הצד וחייב כצ"ל:
נ"ב והוא נמי ל' הטור:

דף ו.

צ"ל דמפתח
נ"ב וכ"כ התוס':
לא כצ"ל:
וכן כתבו התוס' דגרסינן ולרבי כו' ושלא כגירסת רש"י ופירושו ע"ש:
שלא כפי' רש"י כצ"ל:

דף ו:

צ"ל מהא:
אצלו ודייקו כצ"ל:
נ"ב טובא
אפי' ידע כצ"ל:
רכותא כצ"ל:
אמאי בעינן שינוי דהא כצ"ל:
מעיקרא כצ"ל:

דף ז.

משישלה בחבית כצ"ל ונ"ב בפרק הפועלים דצ"ב:
דשרו כצ"ל:
עור ומסמרות קבועין בו כצ"ל:
נ"ב וכ"כ התוס':

דף ז:

אלא להצע' ככרים וכסתות אלא כצ"ל:
צ"ל שזרינהו ונ"ב לשון רש"י שזרינהו טואם ע"כ:
נ"ב אלא:

דף ח.

נ"ב מיני':
נ"ב הוא:
שמערב מעיו"ט כצ"ל:
ויברור כצ"ל:

דף ח:

נ"ב להם:
נ"ב הג"ה:
בשנ' שיהא נזון משם כצ"ל:
נ"ב לו:
צ"ל לצרכה:
ובוטח שתזדמן לו כצ"ל:
ומהא כצ"ל:

דף ט.

אחרים ובשטר על ידי עצמו כצ"ל:
צ"ל בפרק הדר (דע"ג.) ותי' בנדרים נמחק:
נ"ב בפ"ד דמע"ש:
נ"ב לומר דכיון דלא תנן גבי מעשר שני דפודה בלא חומש על ידי אשתו משום דאין ידה כיד בעלה כי היכא דתנן לענין שבת בפרק חלון גבי שתופי מבוי אלמא דוקא בשתוף מבוי דאית לה חצר וכו' ומטעם מגו וכו' אבל בעלמא וכן במעשר שני יד אשה כיד בעלה וק"ל ועי' פ"ק דקדושין דף כ"ב:
נ"ב עכ"ה:
מפני כצ"ל:
נ"ב כח יש כצ"ל:

לכוללו כצ"ל:
נ"ב בעבודה:
סמיא כצ"ל:
דמכריז ר' יעקב בר אידי כצ"ל:

דף ט:

צ"ל והכא נמי:
והא דאמרינן כצ"ל:

דף י.

נ"ב ואי לא נסיב לא שקיל:
צ"ל הלאו:
כתנאי כצ"ל:

דף י:

תי' דאע"ג נמחק:
אמלאכה כצ"ל:
צ"ל שהוא עומד:
נ"ב ביו"ט:

דף יא.

נ"ב בשבת:
נ"ב אחת:
תי' אף נמחק:
צ"ל ולר':
צ"ל נסמכו:
בהיתירו כצ"ל:

דף יא:

מהא כצ"ל:
מהא כצ"ל:

צ"ל שרינן:
נ"ב שני:

דף יב.

צ"ל שהוא:
צ"ל אפשר:
נ"ב את:
תי' אי נמחק:
דאסור משום דאין כיבוי זה לצורך אוכל נפש והיינו כצ"ל:
נ"ב אמר רב:
נ"ב נפש:
צ"ל דאסרי:
צ"ל כרבי:

דף יב:

צ"ל ותו:
נ"ב חרס:
נ"ב ליכא:
כבשרא כצ"ל:

דף יג.

יוסף כצ"ל:
כדי שנאמר כצ"ל:
נ"ב רב:
פירש כצ"ל:

דף יג:

מיעוטין כצ"ל:
צ"ל בכל:

דף יד.

דגורס כצ"ל:
נ"ב ולקמן בסוכה פרק לולב הגזול סי' אלף לו בר"ן ד"ה ואמר רבה פי' בענין אחר:

דף יד:

נ"ב הוצא:
יהיה כצ"ל:

דף טו.

צ"ל דתנן:
אוכל נפש ומיהו כצ"ל והד"א:
לעשות כן אע"ג כצ"ל:

דף טז.

נ"ב ברי"ף ישן כתוב הג"ה וז"ל ואני שמואל קבלתי סכום מקח אם ישאל לו מאה אנוזים אם מאה נמכרי' בפשוט אל ישאל ממנו מאה אלא או פחות או יותר ישאל ממנו עכ"ל:

דף יז:

צ"ל השיג:
שלבקען כצ"ל:

דף יט:

תניא נמי הכי לא יושיטם כצ"ל:

דף כ:

צ"ל בכולהו:
וכשנתן כצ"ל:

דף כא:

נ"ב ברי"ף ישן כתוב הג"ה וז"ל ואני שמואל [זה הוא הרשב"ם] תמה על זה הפי' שנראה שעל סרכי הריאה הוא אומר כך וח"ו לא תהא כזאת בישראל להכשיר את הטריפה

בהערמה ואנו מפרשים על סרכ' העור שיהא נוח להפשיטו ממה שהוא כרוך ואדוק בבשר עכ"ל ולא קשה מידי דודאי אותן הסירכות שבאים מחמת נקב או שסופו לינקוב לא תנתק ע"י השקאה כלל אלא דוקא אותן הסרכות הבאות מחמת זיעה וכמ"ש בספר הכלבו משם רבותיו ע"ש. אכן רש"י ז"ל פי' ג"כ על סרכת העור וכן פי' הר"ן [ועי' בש"ך יו"ד סי' ט"ל ס"ק ל"ב]:

דף כב.

צ"ל וקאמרי.